

тисяч людей [2].

Із впевненістю можна стверджувати, що популярність Тіни Кароль зростає з року в рік. В грудні 2017 року вона вже вкотре отримала свою чергову перемогу на M1MusicAwards в номінаціях «Співачка року» та «Кліп року». Глядачів на концертах приваблює проста і задушевна манера спілкування, різнохарактерний та багатоплановий репертуар, яскравий сценічний образ та феєричне шоу, що супроводжує кожен її виступ. У неї чудовий голос, твердий характер, яскрава зовнішність і непростий життєвий досвід. На сцені вона може бути різною – і вразливо спокусливою, загадково-непрístupною «жінкою-вампом», і «скромною ученицею», і ніжною молодого матусею, проте завжди емоційна та відкрита для спілкування.

Література:

1. Поплавський М.М. Антологія сучасної української естради / М. Поплавський. – К. : Преса України, 2004. – 416 с.
2. Тормахова В. М. Українська естрадна музика і фольклор: взаємопроникнення і синтез: монографія / В. М. Тормахова. – К.: Видавництво Ліра-К, 2017. – 204 с.
3. Офіційний сайт Тіни Кароль [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://tinakarol.com/ru/news>

Пом'яновська Н. В.,
провідний концертмейстер
кафедри історії, теорії мистецтв та виконавства,
Ігнатова Л. П.,
кандидат мистецтвознавства, доцент

КОНЦЕРТМЕЙСТЕРСТВО ЯК ФЕНОМЕН МУЗИЧНО-ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Творчий початок присутній у будь-якому виді діяльності, влюбій спеціальності. Однак найбільш важливе значення воно набуває в професії концертмейстера.

Особливістю концертмейстерської діяльності є її реально існуюча багатовимірність, передбачаюча необхідність вирішення різноманітних творчих завдань, пов'язаних з музичним виконавством.

естетичний та культурологічний аспекти діяльності. Саме вони відіграють важливу роль у творчості акомпаніатора, надаючи величезний вплив на музичне мислення і уяву, музичну пам'ять, естетичну та моральну сторони світогляду музиканта-виконавця.

Розглядаючи концертмейстерство як феномен музично-творчої діяльності, слід зазначити, що концертмейстерське виконавство є найважливішим видом практичної діяльності музиканта. У ньому найбільш яскраво виражається особистість акомпаніатора як людини, здатної створювати. Виконавство дає можливість досить повно судити про індивідуальні особливості концертмейстера. В основі виконавської діяльності лежить принцип інтерпретації музичного твору. Інтерпретація максимально розвиває творчу самостійність, актуалізує минулий досвід, створює асоціативні зв'язки.

Стосовно до діяльності концертмейстера, творчий процес – це рух від задуму музичного твору до його втілення. Реалізація творчого задуму органічно пов'язана з активним пошуком, який проявляється в розкритті, коригуванні та уточненні, спільно з солістом, художнього образу твору, закладеного в поданні та нотному тексті. Насамперед, специфіка концертмейстера в тому, що він не має можливості для втілення власного виконавського задуму. Домінуюча роль належить солістові. Але з іншого боку, можливість емоційно образної інтерпретації музичного тексту твору дозволяє концертмейстерові перетворити всю драматургію музичної форми, стати творцем власного трактування виконуваного твору, і в цьому концертмейстер виступає як співавтор композитора. І ось цю тонку грань потрібно, безумовно, відчувати.

Перейдемо до поняття творчості. У широкому сенсі слова творчість можна уявити як універсальну категорію, що розкриває сутність найвищого рівня розвитку людини, безперервна умова вдосконалення людини. Творчість – це творення, відкриття нового, джерело матеріальних і духовних

цінностей. Це активний пошук ще невідомого, що поглиблює наше пізнання, що дає людині можливість по-новому сприймати навколишній світ і самого себе.

Елементи творчості знаходять місце у будь-якій людській діяльності і є невід'ємною складовою освітнього процесу в музичній школі. У міру оволодіння виконавським мистецтвом, відкриваються широкі можливості самостійного творчого пошуку. А так як творче завдання психологічно ніколи не має однозначного вирішення, то концертмейстерові належить важлива роль в освітньому процесі – непомітно для учнів будити творчу фантазію, створюючи своїм виконанням якісне художнє середовище для створення музично-художнього образу в ансамблі, що сприяє успіху виконавської діяльності соліста.

Своїм виконанням концертмейстер допомагає солістові вслухатися в музичну мову твору, а це – процес пошуку сенсу художньої оповіді, розкриття його естетичної цінності. Основу живого образного сприйняття створює та обставина, що в художньому образі музичного твору потенційно існує індивідуально неповторне поєднання емоцій та почуттів. Підтвердження цього – в дослідженнях психологічних особливостей музичного сприйняття Б.М.Теплова. Він зазначав, що «сприйняття музики йде через емоції, через емоції ми пізнаємо світ. Музика є емоційне пізнання». Так само А.Д.Алексеев в своїй книзі «Методика навчання грі на фортепіано» пише: «Правдиве відтворення художнього образу передбачає не тільки вірність авторському тексту, а й емоційну насиченість виконання. Гра млява, якщо не зігріта теплотою справжнього почуття, не захоплює слухача». Тобто недостатньо ретельно вивчити твір, а й внутрішньо «пережити» його, глибоко зріднитися з ним і відчувати його красу.

Таким чином, осмислюючи дані роботи, слід, що одним з найважливіших завдань концертмейстерської діяльності є плідна робота з солістом (учням), в процесі якої відбувається формування і розвиток музичних і загальних здібностей учня, емоційних, чуттєвих якостей.